

ע"פ 44580/01/23 - עמותת "נשים אמליסון" ואח'... נגד פאטמה יוסף יעקוב פתיחה, פאדי מחמוד עיד אבו שכידם, מרוות סלאח אלדין סברי ג'פאל, אסר ואח'...

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 44580-01-23

ניתן ביום 23 פברואר 2023

המערערות

עמותת "נשים אמליסון"

המשיבים

1. פאטמה יוסף יעקוב פתיחה
2. פאדי מחמוד עיד אבו שכידם
3. מרוות סלאח אלדין סברי ג'פאל
4. אסר דאוד עבדאל עזיז קרק
5. בותינה עבאסי
6. אמירה יוסוף איברהים אבו כף
7. אלהאם פתוח זעטרי
8. אחלם חסיין חמד אבו סאלח
9. ג'מאל ח'ליל מוסטפה חוואס

בשם המערערות - עו"ד זכי כמאל
בשם המשיבים - עו"ד ח'ליל ג'ריס ג'דעון, עו"ד דוד לופו

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט - ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין לעבודה בירושלים מיום 12.1.2023 (השופט כאמל אבו קאעוד; סע"ש 34371-03-12) שלא לפסול עצמו מלדון בתביעת המשיבים נגד המערערות (להלן: "בית הדין קמא").

א. תמצית העובדות הרלוונטיות לעניין

2. המשיבים הועסקו על ידי המערערות, בתקופות שונות בשנים 2006 עד 2011 כעובדי הוראה בבית הספר

עמוד 1

אלמוכבר שבמזרח ירושלים, המופעל על ידי המערערת.

3. בשנת 2012 הגישו המשיבים תביעות נגד המערערת לבית הדין קמא, במסגרתן טענו כי פוטרו על ידה שלא כדין ותבעו פיצויי פיטורים, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין, הפרשי שכר, פיצוי בגין אי ביצוע הפקדות לקרן השתלמות ולקרן פנסיה וזכויות מכוח **תקנון שירות עובדי הוראה** (להלן: "**תקנון השירות**"), בטענה שזה חל על העסקתם.
4. הדיון בתביעות אוחד, וביום 8.6.2015 ניתנה החלטת ביניים, במסגרתה נקבע כי הלכת **בוסי** (ע"ע 203/09 **רשת הגנים של אגודת ישראל - בוסי** [2.10.2011]) חלה על יחסי הצדדים. בהתאם, נקבע ביחס לתקנון השירות כי "**לא ניתן לקבוע מראש כי התקנון יחול בהכרח על הצדדים...הפרשנות לעניין מהות תנאי ספציפי והגדרתו כ"משכורת"... תיעשה בנסיבות ההוראה הספציפית ובהתאם לכללי הפרשנות, ביניהם תכלית התקנה**".
5. בד בבד, ערך בית הדין קמא רשימת מוסכמות ופולוגתאות, בהתבסס על רשימות שהגישו הצדדים (אשר גם הוסיפו הערות לרשימות הצד שכנגד).

פסקי הדין של בית הדין קמא

6. הדיון בהליך פוצל, וביום 15.2.2017 ניתן **פסק דין חלקי**, אשר התבסס על החלטת הביניים, לפיה הלכת **בוסי** חלה על יחסי העבודה בין הצדדים ותחולתן של הוראות תקנון השירות ייבחנו באופן ספציפי בהתאם לתכליתן של התקנות והכללים הנובעים מהלכת **בוסי**. במסגרת פסק הדין, קיבל בית הדין קמא את גרסתם של המשיבים ופסק כי המערערת אכן שילמה למשיבים בחסר. בתוך כך, נקבע כי "**ראוי שהתחשיב שנערך על ידי התובעים, ייבדק על ידי מומחה מוסמך לחישוב שכר של עובדי הוראה**" וכי הצדדים יגישו פרטי מומחה המוסכם עליהם ולחלופין, ככל שלא יגיעו לכדי הסכמה, יגיש כל צד רשימה של שלושה מומחים מטעמו.
7. לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמה בדבר זהות המומחה, מינה בית הדין קמא את רואה החשבון רון פישמן (להלן: "**רו"ח פישמן**").
8. ביום 25.9.2017 ניתן **פסק דין משלים**, במסגרתו קיבל בית הדין קמא את חוות הדעת של רו"ח פישמן ברובה המכריע. בתוך כך, נפסק כי על המערערת לשלם למשיבים סך כולל של 1,084,538 ₪; וכי המערערת תישא בהוצאות משפט בסך 9,000 ₪ ובשכר טרחת עורך דין בסך 95,000 ₪.
9. שני הצדדים ערערו על פסק הדין.

פסק הדין בערעור

10. ביום 27.8.2020 ניתן **פסק דין בערעור** (ע"ע (ארצי) 13038-10-17 **עמותת "נשים אמליסון" - פאטמה יחוסוף יעקב פתיחה ואח'**; הנשיאה ורדה וירט - ליבנה, השופט רועי פוליאק, השופטת חני אופק ונציגי הציבור גב' יעל רון ומר עצמון לפישיץ).
11. במסגרת פסק הדין, קבענו, בין היתר, כי:

38. יש לקבל את ערעור העמותה באשר לאופן חישוב הפרשי השכר, מבלי לגרוע מקביעות פסק דינו של בית קמא מה הם הרכיבים בגינם תתבצע ההתחשבות ומבלי לפתוח מחדש את ההתדיינות... בית הדין קמא יכריע כחוכמתו כיצד לחשב את הפרשי השכר, ובכלל זה האם נדרשת השלמת ראיות מעבר לראיות שהוצגו כדין בהליך והאם יש מקום למינוי מומחה (ואם כן - זהות המומחה ומה החומר שיועבר לידיו). עוד יבחן בית הדין את טענת העמותה בערעורה לפיה חלק מהפרשי השכר שולמו לעובדים או לחלקם עוד טרם הגשת התביעה או במהלך ניהולה.

[...]

41. על פני הדברים, חישוב פיצויי הפיטורים בפסק הדין הוא פועל יוצא של השכר שנקבע על ידי בודק השכר, המחייב כמפורט לעיל בחינה מחודשת... בית הדין קמא יחליט אפוא כחוכמתו על אופן עריכת חישוב הפרשי פיצויי הפיטורים לרבות באמצעות בודק שכר ככל שימונה בודק שכר כאמור לעיל

[...]

48. הערעורים מתקבלים בחלקם, כך שפסק דינו של בית הדין קמא יעמוד בעינו בכפוף לשלושת אלה:

א. חלף החיוב בהפרשי שכר בפסק דינו של בית קמא, ייערך חישוב חדש של ההפרשים בהתאם ובכפוף לאמור בסעיף 38 של פסק דינו לעיל. הוראה זו תחול בשינויים המחויבים, בהתאם לסעיף 41 של פסק דינו, לעניין הפרשי הפיצויים המגיעים לעובדים.

ב. חלף חיובה של העמותה בתשלום פיצוי למורים בגין פיטורים שלא כדין בסכומים הקבועים בפסק דינו של בית הדין קמא, תשלם העמותה לכל מורה פיצוי בסכום ₪ 15,000 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום סיום עבודת המורה בעמותה.

ג. הפרשי השכר שייפסקו יישאו הפרשי ריבית והצמדה כדין ממחצית התקופה בגין כל אחד מהרכיבים המזכים כל עובד ועובד בהפרשי שכר".

12. בהתאם לפסק הדין בערעור, הושב ההליך לבית הדין קמא לצורך חישוב הפרשי השכר ופיצויי הפיטורים להם זכאים המשיבים.

השתלשלות העניינים לאחר השבת הדיון לבית הדין קמא

13. לאחר שהצדדים לא הגיעו לכלל הסכמה ביחס למינוי מומחה מוסכם ורשימת עובדות ושאלות מוסכמת, נתן בית הדין קמא ביום 12.1.2022 החלטה לפיה רשימת העובדות והשאלות למומחה, בהתאם לפסק הדין של בית הדין הארצי, משתקפת בצורה נכונה מהודעת המשיבים מיום 22.1.2021; וככל שהמערערת מוסיגת מרשימה זו

תגיש הסתייגות מנומקת עד ליום 26.1.2022. כן הורה בית הדין, כי הצדדים יציעו במשותף עד ליום 26.1.2022 ר"ח או חשב שכר מוסכם לביצוע התחשיבים כנדרש. הוחלט כי במקביל יפנה בית הדין לנשיא לשכת רו"ח לקבלת פרטי רו"ח שיהיה מוכן לעשות את התחשיבים בתיק דנן ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמה בעניין וכי המערער תישא בהוצאות התחשיבים.

14. בתגובה להחלטה, הגישה המערערת ביום 16.1.2022 בקשה לעיון חוזר, בטענה כי שניים מן המשיבים אינם בין החיים וכי חוות הדעת אינה יכולה להתייחס למשיבים שהלכו לעולמם. כן ביקשה המערערת "לבטל את חיובה בלבד בהוצאות התחשיבים שיידרשו וזאת לאור פסק דינו של בית הדין הארצי אשר קיבל את הערעור של הנתבעת".

15. באותו היום, נתן בית הדין החלטה לפיה נפקות פטירתם של שניים מן המשיבים תיבחן במקביל למינוי המומחה וכי אין מקום לעיון חוזר בשאלת החבות בעלות המומחה, בשים לב לכך שעל פני הדברים, מוטלת על המערערת חבות כספית לא מבוטלת כלפי המשיבים. הצדדים הוסיפו להגיש בקשות ותגובות ביחס לפטירתם של שניים מבין המשיבים, אשר מפאת קוצר היריעה לא יפורטו כעת.

16. לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמה ביחס לזהותו של המומחה והודיעו כי אינם מתנגדים למינוי רו"ח המוצע ע"י נשיא לשכת רואי החשבון בישראל, ניתנה ביום 24.3.2022 החלטה על מינויו של רו"ח ג'בריס אוסאמה כמומחה מטעם בית המשפט (להלן: "**המומחה**"). המומחה הוסמך לחוות את חוות דעתו החשבונאית ונתבקש "**לערור מחדש את חישוב הפרשי השכר והפרש פיצויי הפיטורים המגיעים לתובעים, בגין כל תקופת העסקתם אצל הנתבעת, ולחשב את הפרשי ההצמדה וריבית בגין הפרשי השכר ממחצית התקופה**". במסגרת ההחלטה, נקבע כי בין המסמכים אשר יובאו בפני המומחה תיכלל הטבלה המרכזת שצורפה כנספח להודעת המשיבים על "עובדות ושאלות למומחה" (להלן: "**החלטת המינוי**").

בקשת רשות הערעור שהגישה המערערת על החלטת המינוי

17. ביום 3.4.2022 הגישה המערערת בקשת רשות ערעור לבית דין זה, במסגרתה ביקשה לערער על החלטת המינוי. במסגרת הבקשה, טענה המערערת כי אין לבצע תחשיבים למשיבים שאינם בין החיים; כי העברת הנספח של הטבלה המרכזת שצורפה להודעת המשיבים על "עובדות ושאלות למומחה" מיום 22.1.2021 תעניק יתרון דיוני למשיבים; כי לחלופין יש להורות על העברת טבלה גם מטעמה; כי יש להורות למומחה להתייחס גם לתשלומים שקיבלו המשיבים ביתר; וכי יש לקצוב את שכר המומחה ולהורות כי ישולם במשותף על ידי הצדדים.

18. במסגרת ההחלטה בבקשת רשות הערעור (בר"ע 2640-04-22; השופטת חני אופק גנדלר), נמחקה הבקשה בעיקרה, וזאת אף ללא שנדרשה תגובת המשיבים. ביחס לסוגיית פטירתם של שניים מן המשיבים, הציע בית הדין הסדר דיוני לקביעת סדרי דין לדיון בבקשה. באשר לרשימת השאלות והעובדות למומחה, מצא בית הדין כי המערערת לא הגישה הסתייגויות מרשימת השאלות והעובדות במועד שנקבע לכך (26.1.2022) וכי טענותיה בנדון מועלות לראשונה בבקשת רשות הערעור. על כן, לא מצא בית הדין לנכון להכריע בטענות שלא עלו בערכאה הדיונית. באשר למימון שכר המומחה, מצא בית הדין כי המועד להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה אשר ניתנה ביום 16.1.2022 חלף זה מכבר ועל כן אין מקום לדון בבקשה; באשר לקציבת שכר המומחה, מצא בית הדין כי גם טענה זו מועלית לראשונה בפני ערכאת הערעור ועל כן הורה על מחיקת רכיב זה של הבקשה.

החלטות בית הדין קמא מיום 18.12.2022

19. ביום 18.12.2022 נערך דיון תזכורת אשר נועד לנסות ולצמצם את המחלוקות בין הצדדים ולהביא לסיומו של ההליך בהסכמה. הצדדים לא הצליחו להגיע לפשרה מוסכמת, ועל כן, הורה בית הדין, בהחלטה מהפרוטוקול, כי יגישו שאלות הבהרה למומחה בתוך 21 יום, ככל שהם מעוניינים בכך. בית הדין הבהיר כי לא יאפשר הארכות מועד או דחיות נוספות וכי "לאחר השלמת שאלות הבהרה, תינתן לצדדים הזדמנות לסכם את טענותיהם בכתב והתיק יועבר למתן פסק דין משלים. למען הזהירות, בית הדין מבהיר כי שאלות הבהרה יוגשו לבית הדין ויועברו לתגובת הצד השני".

20. בתגובה, ביקש בא כוח המערער, כמשתקף מפרוטוקול הדיון, כי בית הדין יקבע את התיק להוכחות בשאלות שבמחלוקת. לאור בקשה זו, נתן בית הדין את ההחלטה הבאה (להלן: "**ההחלטה מיום 18.12.2022**"):

"בית הדין אינו סבור כי יש מקום לנהל ישיבת הוכחות נוספת. הצדדים יוכלו להעלות כל טענה בשלב הזה ובטרם מתן פסק דין משלים. בית הדין פועל בהתאם לפסק הדין שניתן על ידי בית הדין הארצי לעבודה, מינה מומחה ויכריע כבר בשלב הזה בכל השאלות העומדות, כך שאין פה צורך בישיבת הוכחות נוספת. בית הדין מצר על נסיונה של הנתבעת להאריך אתך הדיון בתובענה שלא לצורך ומציע למצות את המו"מ ולהימנע מהתארכות ההליך".

בקשת הפסלות והחלטת בית הדין קמא לדחותה

21. ביום 2.1.2023 הגישה המערערת "בקשה לפסילת שופט" ולהעברת הדיון בתיק למותב אחר. בתוך כך, טענה המערערת, **בתמצית**, כי קיים "חשש ממשי למשוא פנים" מטעם בית הדין, כאשר לשיטתה ראייה לכך היא "סירובו" של בית הדין קמא לקיים דיון הוכחות נוסף. כן טענה המערערת, כי בית הדין מצר את צעדיה בכל הנוגע להתנהלות מול המומחה; כי דעתו של בית הדין "ננעלה" והדבר בא לידי ביטוי בכך שהכשיר הגשת מסמכים פסולים למומחה לאחר שבית הדין הארצי הורה על הוצאתם; בכך שהתעלם מכלל טענות המערערת בעניינו של המשיב 2, חבר ארגון חמאס שנהרג במהלך פיגוע שגבה חיי אדם; בכך שלא מחק את עיזבונו של המשיב 2 מההליך משעה שאינו אישיות משפטית; בכך שהוא מתעלם מהחשש כי כספים שישולמו לעיזבונו יסווגו כ"כספי טרור" בהתאם לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2006; ובכך שגמר בדעתו שלא לקיים דיון הוכחות ללא כל קשר לחוות הדעת שייתן המומחה. המערערת הוסיפה כי דעתו הנעולה של בית הדין נלמדת גם מעצם ההחלטה אודות מינוי המומחה; כי היה על בית הדין להורות למומחה שלא להתייחס למסמכי המשיבים וכי היה עליו למנוע חשיפתו של המומחה למסמכים אלה; כי חוות דעתו של המומחה שגויה ומתבססת על מסמכים בלתי קבילים שנפסלו על ידי בית הדין הארצי; כי כלל האינדיקציות למלמדות כי דעתו של המותב ננעלה, לרבות "התעלמותו" של בית הדין מבקשת המערערת כי יועברו מסמכים בהם המומחה עשה שימוש בחוות דעתו; כי אינדיקציה נוספת לדעתו הנעולה של בית הדין היא העובדה שהורה למומחה לחשב פיצוי בגין פיטורים שלא כדין לאחר שבית הדין הארצי קבע את שיעורו על סך 15,000 ₪ לכל תובע; וכי מטעמים אלה מתבקש בית הדין לפסול את עצמו.

22. לאחר קבלת תגובת המשיבים (אשר נימוקיה לא יפורטו בשל קוצר היריעה) ביום 12.1.2023, דחה בית הדין קמא את בקשת הפסלות, בקבעו כי:

"אין בנימוקי הבקשה כל טעם ענייני לפסלות ונראה כי כל מטרתה של הנתבעת לדחות את הקץ על מנת לעכב את ההליכים. ככל שהיו לנתבעת השגות ענייניות על ההחלטות שניתנו אין מדובר בעילת פסלות אלא עילה להגשת בקשת רשות ערעור. הטענות שהועלו בקשר להליכי ביניים שהתקיימו, נדונו והוכרעו על ידי, ואין טעם לחזור על נימוקי ההחלטות האמורות. לא הוגשה בפניי בקשה מנומקת לקיים ישיבת הוכחות ובהיעדר נימוק מיוחד לקיים ישיבה כאמור מצאתי כי ניתן להסתפק הוכחות, בהתאם לסמכותי לעשות כן, ואין בהחלטה בעניין זה עילת פסלות. נוכח האמור הבקשה נדחת. הנתבעת תישא בהוצאות התובעים בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 ימים".

בקשת רשות הערעור אשר הוגשה במקביל לערעור דן

23. ביום 18.1.2023 הגישה המערערת לבית דין זה בקשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 18.12.2022 **ובמקביל** את ערעור הפסלות דן. יצוין כבר עתה כי במסגרת הערעור לא בא זכר לבקשת רשות הערעור שהוגשה במקביל; וכי הטענות אשר עלו בבקשת רשות הערעור **זהות במהותן** לטענות שעלו בערעור דן.

24. במסגרת בקשת רשות הערעור טענה המערערת כי דחיית בקשתה תגרום לה לנזק ממשי ותשלול את זכותה לחקור את המומחה מטעם בית הדין קמא; כי חוות דעתו של המומחה תתבסס על נתונים שגויים שהופקו ממסמכים שהגשתם נפסלה; כי יש להורות על קיום דיון הוכחות נוסף בשל מותם של שניים מן המשיבים; וכי המשיב 2 היה חבר בארגון טרור ועל כן אינו זכאי לקבל כספים מהמערערת. בקשת רשות הערעור **נדחתה** (בר"ע 45095-01-23; השופטת חני אופק-גנדלר; החלטה מיום 22.1.2023), מן הטעם שהמערערת לא הגישה בקשה מנומקת לבית הדין קמא בבקשה לקיים דיון הוכחות. נקבע כי "**חזקה כי ככל שתוגש בקשה כזו יכריע בה בית הדין קמא כחוכמתו תוך מתן הנמקה מפורטת והתייחסות למסגרת הנורמטיבית... למען הסר ספק אבהיר כי אין בדחיית הבקשה כדי להביע עמדה - לכאן או לכאן - בבקשת רשות הערעור לגופה**".

ב. הערעור דן

25. ביום 18.1.2023, בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור (שכאמור נדחתה), הגישה המערערת ערעור על החלטת בית הדין קמא שלא לפסול את עצמו.

26. במסגרת הערעור, חזרה המערערת על טענותיה בבקשת הפסילה, כמפורט לעיל. המערערת הוסיפה, **בתמצית**, כי אין ממש בקביעתו של בית הדין קמא, לפיה טענותיה ביחס להחלטותיו מקומן בבקשת רשות ערעור ולא בבקשה לפסלות שופט, שכן החלטות אלה מלמדות על דעתו הנעולה של בית הדין; כי הקביעה של בית הדין קמא לפיה המערערת מבקשת "לדחות את הקץ" כאשר היא עומדת על זכויותיה הדיוניות מלמדת אף היא על דעתו הנעולה, וכי אינו בוחן את טענותיה בנפש חפצה; כי האינדיקציות הנ"ל מלמדות שבית הדין קמא אינו יכול לבחון את טענות המערערת ללא משוא פנים; כי בהתאם לתקנה 91(ד) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, המערערת רשאית לחקור את המומחה; כי אמירתו של בית הדין בהחלטת הפסלות לפיה לא הוגשה בקשה מנומקת לדיון הוכחות אינה נכונה משעה שהמערערת ציינה זאת באופן מפורש ומנומק במהלך הדיון מיום 18.12.2022 וכי בית הדין קמא דחה את בקשתה במעמד הדיון; כי בית הדין קמא עקף את פסק דינו בערעור

בכך שהעביר את הנתונים שבבסיס חוות הדעת של המשיבים למומחה; כי בית הדין קמא נתן החלטה "מעורפלת וכוללנית" בבקשת הפסלות, אשר אינה מתייחסת לגופן של טענות המערערת ולחששותיה לפיהם היא אינה זוכה למשפט הוגן, וזאת תוך הפרת סעיף 77(א)(ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984; וכי דעתו הנעולה נלמדת גם מ"התעלמותו" מהטענות שהעלתה המערערת ביחס לחוק הירושה, תשכ"ה - 1965 ולעזבונו של המשיבים שנפטרו.

27. בתגובתם, טענו המשיבים כי מדובר בערעור חסר בסיס שכל מטרתו לעכב את ההליך, המתנהל זה למעלה מעשור, ולהתיש את המשיבים. כן טענו, כי טענותיה של המערערת אינן מצביעות על חשש למשוא פנים, אלא מהוות השגה על החלטות שניתנו בהליכי ביניים, חלקן לפני זמן רב וחלקן בהיעדר התנגדות מצידה. המשיבים הוסיפו, כי בניגוד לנטען על ידי המערערת, למומחה לא הוגשו מסמכי החישובים שהוגשו לרו"ח פישמן, אלא רק נתוני המורים (ותק, דרגה, היקף משרה). נטען, כי המערערת לא הכחישה את נכונות הנתונים הללו למרות שיכלה להשיג עליהם. בנוסף, טענו המשיבים כי המערערת אינה מציגה כל טעם ענייני לחקירת המומחה, אשר מתבסס בחוות דעתו על עובדות שנקבעו על ידי בית הדין קמא, עובדות שהיא לא התכחשה להן כשהייתה לה ההזדמנות לכך. עוד טענו המשיבים, כי הטענה לפיה לא הוצגו צווי ירושה של המורים שאינם בין החיים אינה אמת וכי אלה הוגשו לבית הדין קמא לפני כמעט שנה. המשיבים הוסיפו והעלו טענות עובדתיות רבות, הן ביחס לבקשות רשות הערעור ולבקשה לביטול החלטה על הקפאת עבודת המומחה שהוגשו מטעם המערערת; והן בנוגע לבקשות ולתגובות שהגישו המשיבים עצמם. השתלשלות זו אינה רלוונטיות להכרעה בערעור הפסלות ומשכך לא מצאתי צורך להתייחס לטענות לגופן.

ג. דין והכרעה

28. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל חומר התיק, מצאתי כי יש **לדחות** את הערעור.

29. הוכחת עילת פסלות מחייבת תשתית ראייתית משמעותית, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 **יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ** [3.3.2021]). על הטוען לפסלות יש להוכיח "**חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט**" כאמור בסעיף 77(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. עילת הפסלות נבחנת באמת מידה **אובייקטיבית** ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית בכדי לבסס טענה זו (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין** [21.2.2011] וההפניות שם). השופט היושב בדיון רשאי לנהל את ההליך השיפוטי, על-פי הוראות החוק, כראות עיניו. על כן, החלטות דיוניות, כשלעצמן, **אינן מבססות** עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות (ראו למשל: עפ"ס 20001-07-21 **אורטל אללוף קיסיל - מדינת ישראל** [27.7.2021]).

30. בענייננו, המערערת לא הניחה כל תשתית ראייתית המוכיחה, ולו לכאורה, קיומה של עילת פסלות. החלטותיו הדיוניות של בית הדין קמא, גם אם אינן נושאות חן בעיני המערערת, אינן מלמדות על חשש למשוא פנים. בצדק קבע בית הדין קמא כי אין מקומן של טענות אלה להתברר במסגרת הליך פסלות. יתרה מכך, העובדה שערעור זה הוגש במקביל להגשת בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין קמא, מלמדת כי המערערת עצמה מודעת היטב לכך שמדובר בהחלטה דיונית אשר אינה מקימה לה עילת פסלות. דומה, כי כל מטרתן של בקשת הפסלות והערעור דנן הינה ניסיון חסר תום לב להוסיף ולעכב את סיום ההליך. לא לכך נועדו דיני הפסלות (לעניין זה ראו

פסק דינה של כב' הנשיאה חיות בע"א 6930/20 **יצחק איגור מבלון - SBERBANK OF RUSSIA** [18.11.2020]. בהתאם, אין בידי לקבל את הטענה כי השימוש שעשה השופט אבו קאעוד בביטוי "לדחות את הקץ" מעיד על כך שדעתו של בית הדין ננעלה או כי הוא מבסס חשש למשוא פנים. משעה שההליך מתנהל למעלה מעשור, ולאור הבקשות החוזרות והנשנות שמגישה המערערת, לרבות נקיטה **בכפל הליכים** בבית דין זה, אני מוצאת, לצערי, כי הביטוי "דחיית הקץ" אכן משקף את התנהלותה.

ד. סוף דבר

31. הערעור נדחה. המערערת תישא בהוצאות המשיבים בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 ימים.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג
(23 פברואר 2023)
בהעדר הצדדים ויישלח
אליהם.
ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה